

Ficha Técnica: O 3 de maio de 1808

- **Título:** *O 3 de maio de 1808 en Madrid* (tamén coñecido como *Os fusilamentos*).
- **Autor:** Francisco de Goya (1746–1828).
- **Cronoloxía:** 1814.
- **Localización:** Museo del Prado, Madrid.
- **Estilo:**
Prerromanticismo /
Romanticismo
español.
- **Técnica e materiais:** Óleo sobre lenzo.

Comentario da Obra

1. Identificación

Esta obra é unha das dúas grandes pinturas que Goya realizou en 1814 para conmemorar a **Guerra de Independencia española**.

A diferenza de "O 2 de maio", que representa o tumulto da loita, "O 3 de maio" amosa a **inxustiza e a violencia** da represión do exército francés contra os sublevados. É unha obra concibida como un memorial, que ten como obxectivo perdurar na memoria colectiva o sacrificio dos patriotas.

2. Análise Formal

A composición é mestra e concentra todo o dramatismo na súa estrutura e na súa luz.

- **Composición:** A escena está organizada en dous grupos principais: á dereita, o **pelotón de fusilamento**, e á esquerda, as **víctimas**. O pelotón de soldados forma unha liña diagonal, sólida e impersoal, mentres que as vítimas están dispostas en dous grupos: os que xa foron fusilados no chan, e os que agardan o seu destino, con expresións de terror e desesperación. O foco da obra é o **home de camisa branca**, que eleva os brazos nun xesto de entrega e de protesta.
- **Luz e cor:** A obra está iluminada por un **facho cúbico** que se atopa no centro do cadro. A luz, intensa e crúa, ilumina o rostro do protagonista de camisa branca e crea un **forte contraste** coa escuridade da noite. O uso de **vermellos intensos** no sangue e os tons ocre da paisaxe contribúen a crear unha atmosfera dramática e violenta. A pincelada é solta, expresiva e grosa, sen a meticulosidade dos traballos anteriores de Goya.

- **O simbolismo relixioso:** A figura do home de camisa branca, cos brazos abertos, ten unha clara **connotación crística**. As súas mans, que amosan as cicatrices, e a súa postura, que lembra á crucifixión, convérteno nunha sorte de **mártir laico**, unha vítima inocente que se sacrifica pola súa nación.

3. Análise Iconográfica e Simbólica

A obra rompe coa tradición da pintura de historia e establece un novo canon.

- **A impersoalidade da guerra:** Os soldados franceses son **anónimos**, xa que Goya lles dá as costas, facendo fincapé na súa natureza impersoal e na súa brutalidade. A máquina de guerra non ten rostro nin alma, e contrasta coa **humanidade e co sufrimento** das vítimas, cuxas expresións son claras.
- **O heroe anónimo:** O protagonista non é un xeneral ou un nobre, senón un **home do pobo**. A obra é unha homenaxe ao sacrificio anónimo e colectivo dos cidadáns de Madrid, que se enfrontaron a un inimigo superior con valentía.
- **A crítica da violencia:** A diferenza da pintura de historia tradicional, que idealizaba o sacrificio, Goya non oculta o horror da violencia. A luz brutal do facho ilumina o rostro de terror das vítimas, e a presenza dos corpos inertes no chan serve para lembrar a crúa realidade da morte.

4. Contextualización

A obra foi pintada despois da fin da Guerra de Independencia, cando Fernando VII volveu ao trono. Goya quixo conmemorar a loita e ofrecer unha visión persoal e crítica do conflito. O cadro é un dos primeiros exemplos de **Prerromanticismo**, xa que a través da pintura de historia, o artista expresa a súa visión subxectiva, o seu pesimismo e o seu profundo compromiso ético co seu tempo. A obra tivo un impacto enorme na arte posterior e converteuse nunha referencia fundamental para artistas como **Manet**, que a utilizou como base para a súa obra "**A execución do emperador Maximiliano**".

5. Conclusión

"O 3 de maio de 1808" é unha obra mestra do Prerromanticismo e un fito na historia da pintura moderna. A través da súa **composición dramática**, a súa iluminación e a súa visión non idealizada da guerra, Goya transforma o cadro nunha reflexión sobre a inxustiza e a violencia. A obra é un testemuño do compromiso ético do artista co seu tempo e unha das primeiras en retratar a brutalidade da guerra sen idealizacións.